

Anna Bouman: 'De zondagsvrouw.' Uitgeverij Arena, Amsterdam 2006 ISBN 9069748118.

Soort boek: Ervaringsverhaal over een jonge vrouw, Anna, die een Sarcoïdose Gloom, een goedaardige hersentumor (2egraads) heeft ontwikkeld.

Stijl: Vlot geschreven ervaringsverhaal, goed leesbaar, ik-vorm. Humor en ernst wisselen elkaar af.

Over de schrijfster: Anna Bouman werd als jongste uit een gezin van 4 geboren in 1969. Ze studeerde rechten aan de VU en de UvA en werkte acht jaar als communicatieadviseur bij een multinational totdat dat niet meer ging. Nu heeft zij een uitkering en werkt als zelfstandig tekstschrijver.

Korte samenvatting: Vlak voor haar dertigste hoort Anna dat ze een hersentumor heeft. Zeer direct schrijft ze over haar veranderde bestaan. Ze wordt zeer snel in het ziekenhuis opgenomen. Na enig gerommel binnen het medische circuit wordt een deel van haar tumor weggehaald. Het deel dat blijft zitten kan niet weggehaald worden omdat dat te gevaarlijk is; er zitten teveel gezonde cellen in. Ze beschrijft een aantal jaren van het verloop van de ziekte; o.a. eerste operatie, epilepsieaanvallen, diverse andere (bij)verschijnselen die het dagelijks leven beïnvloeden, tot aan de bestraling waarna een nieuw evenwicht komt. Haar hersentumor zal nooit echt verdwijnen maar is dan niet meer zichtbaar op de MRI-scan. De invulling van haar dag is dan ook anders geworden. Het meest gaat Anna in op haar mentale veranderingen, o.a. haar toekomstplannen, verlies van geheugen, vermoeidheid, vanzelfsprekendheden die wegvallen en omgang met vrienden en familie.

Wat viel op: De mooie analyses van ook pijnlijke emoties, ervaringen en reacties die de alledaagse beslommeringen met zich mee brengen als je een hersentumor hebt. De beschrijving van het wegvallen van vanzelfsprekendheden, verworvenheden. De manier waarop de vriendenkring een netwerk kan vormen die er zijn, waar nodig. De vanzelfsprekende onnadrukkelijke manier waarop haar familie aanwezig is. Nadruk ligt hier meer op (mis)organisatie en werking van de gezondheidszorg.

Recensies: 'In korte, vaak ontwapenende anekdotes schetst Anna Bouman hoe vanzelfsprekendheden wegvallen. Dat is pijnlijk, maar tegelijkertijd blijft ze zich bewust dat haar leven opvallend normaal en vaak ook gelukkig, verder gaat. ... *De zondagsvrouw* is een boek dat... gelezen moet worden als eerlijk verslag van het leven met een ernstige ziekte. Merijn Schipper in: 'SAP'06-12-2006).

En zie:

http://www.hersentumor.nl/nieuws/nieuwsbericht_resource/Attachement.ecr?dn=persberichtzondagsvrouwfinal

Citaten: Pag. 43: 'De bedrijfsarts van de arbodienst tikt mijn nummer in en zegt na een korte pauze opgewekt: 'Ik zie dat ik u mag feliciteren.' 'Feliciteren? Hoe bedoelt u?' 'Dat u zwanger bent.' 'Nou, niet bepaald.' 'Hier staat echt dat u in verwachting bent. Weet u zeker dat u niet zwanger bent? Of is een zwangerschap iets waarmee ik u juist níet kan feliciteren?' 'Ik heb een hersentumor. Dat heb ik gemeld' 'O, en waarom weten wij daar niets van?'

Pag. 172: 'Ik zie veel van mijn vrienden nog, hoewel de manier waarop erg is veranderd. De frequentie ligt stukken lager. Veel contact is verschoven naar de

telefoon of computer. Ik voel me bevoorrecht dat het nog zo kan gaan, maar vooral de verschraling in kleine dingen die ik voor een ander kan doen vind ik pijnlijk.' 'Als ik last van epilepsie of duizeligheid heb en wil liggen, kruipen bekenden onverstoord naast me op bed...'

Pag. 173: 'Ik denk dat ik het nodig heb om zo te blijven leven. Het is mijn vorm van verzet.... Ik heb er blijkbaar behoefte aan mijn ziekte te trotseren.'